

4 *

V Ení-te, exsultémus Dómino, iu-bi-lémus De-o,
sa-lu-tá-ri nostro. Præ-occupémus fá-ci-em e-ius in confes-
si-ó-ne, et in psalmis iu-bi-lémus e- i.

Quóni-am De-us magnus Dóminus, et rex magnus super
omnes de-os. Quóni-am non repéllet Dóminus plebem su-
am, qui-a in manu e-ius sunt omnes fi-nes terræ, et
alti-tú-di-nes mónti-um ipse cónspi- cit.

Quóni-am ipsí-us est ma-re, et ipse fe-cit illud, et á-
ri-dam fundavé-runt manus e-ius. Ve-ní-te, ado-rémus, et
pro-ci-dámus ante De-um, plo-rémus co-ram Dómino, qui
fe-cit nos, qui-a ipse est Dóminus, De-us noster, nos autem
pópu-lus e-ius, et oves pás-cu-æ e- ius.

Hó-di-e, si vo-cem e-ius audi-é-ri-tis: «No-lí-te obdu-
rá-re corda vestra, si-cut in exa-cerba-ti-óne se-cúndum
di-em tenta-ti-ónis in de-sérto: u-bi tentavé-runt me patres
vestri: probavé-runt et vi-dé-runt ó-pe-ra me- a.

Quadra-gínta annis pró-ximus fu-i gene-ra-ti-óni hu-
ic, et di-xi: Semper hi errant corde. Ipsi ve-ro non co-
gnové-runt vi-as me-as: qui-bus iu-rá-vi in i-ra me-a:
Si intro-í-bunt in réqui-em me- am.»

Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Si-cut
e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sæcu-la
sæcu-ló-rum. A-men.